

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Monita pro statu ariditatis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

superaddidit : quod si non fruimur pace, satis esse dicere : *Domine adjuva me.*

Maximè verò animum despondere non debemus, & quamvis sentire nos oporteat molestiam, quia nisi sentiretur, molestia minimè foret, attamen inquietos inde nos reddi non convenit, multo minus molestiâ illâ absorberi atque immergi. Salvator etenim noster istum molestiæ statum summâ suâ in cruce derelictione, non secus ac statum consolationis suâ in Thaboris monte transfiguratione sanctificavit. Aequaliter igitur amare atque amplecti debemus utrumque, persuasumque nobis habere, res nostras prosperè succedere, si utroque in casu æquè simus fideles. Quò ut pertinamus, sequentia ut monita observemus necesse erit.

Monita pro statu ariditatis.

Primum erit, ut aquam de petra, oleum- *Monitum primum.*
que de saxo durissimo violenter educere minimè velimus. Hoc est, ut non velimus violenter haurire bonas cogitationes, aut ex fundo hoc sterili, sicco atque arido elicere bonos affectus; id enim qui conniteretur, frustra sibi caput obtunderet, quia Deus hujusmodi cogitationes & affectus concedere renuit, quin potius è contratio vult, ut pro tunc anima maneat illis omninò orbata. Optimum igitur factu erit, ut contenti simus eo, quod vult Deus, atque in illius præsentia quietè consistamus, miserum statum nostrum illi humiliter ac simpliciter commonstrando ac dicendo; *Anima mea sicut terra sine aqua tibi. Ps. 142. 6.*
Neque

De
atione

Neque sanè hic opus est multis cogitationibus, aut sermonibus, sed ut illas conitamus habere dispositiones, quas à nobis Deus requirit. Sermones enim ac verba non serviunt, nisi exprimendis cogitationibus; cogitationes verò non serviunt, nisi exprimendo fundo & dispositioni animæ. At verò utraque cognoscit Deus, utpote qui intima cordis penetrat, ac proinde ubi anima bene disposita fuerit, necesse non est, hoc ei sive verbo sive cogitatione significare, ut sciat: sufficit ergo pro tunc, ut ei se præsentem exhibeat, quia status ac dispositio ipsius loquuntur & orant, quin aliâ quavis re opus sit.

*Alterum
monitum.*

Alterum monitum erit, ut ex altera parte caveamus, ne indifferenter ac negligenter omnis generis cogitationibus indulgeamus, hoc prætextu, quod cum Deo occupare nos nequeamus: vult etenim Deus, ut anima hoc in statu æquè atque in aliis ei placere contendat. Animadvertere igitur anima debet, & considerare, totam orationis horam consecratam esse Deo, conitque idcirco, ut meliori, quo potest, modo, juxta supra præscriptas normulas, illam expendat. Et verò cui voluntas bona est, facile inveniet, qua ratione horam illam transigere queat fructuosè, etsi aliud non faceret, quam quod recitaret vocaliter aliquos Psalmos, atque in fine renovaret bonum propositum, quicum cœpit orationem, dicendo:
 „ Domine sicut vis, ita fiat, multum saltem
 „ est quod divina Majestas tua me in sua præ-
 „ sentia perferat, neque totaliter me privet
 „ felicitate, quæ consistit in eo, quod quis
 eandem

„ eandem Majestatem glorificet , quia æquè
 „ patiendo id facere queo atque agendo. „ Id
 quod consideratione atque animadversione
 dignissimum est , tam pro simplicium con-
 solatione , quàm pro confusione negligenti-
 um , ille enim optimum sanè orationis Ma-
 gistrum ac Directorem habet , qui bonam
 habet voluntatem in illa glorificandi Deum,
 atque illi satisfaciendi.

Denique summopere cavendum est , ne a *Monitum*
 ditum concedamus tristitiæ , impatientiæ , ac *tertium.*
 cujusquam rei bene faciendæ desperationi,
 unde sequeretur totalis exercitiorum spiri-
 tualium derelictio. E contrario gaudendum
 nobis est , quod occasionem inveniamus a deo
 faventem contestandi Deo , quantum ipsum
 diligamus. Evidens enim signum amoris for-
 tis suoque minimè studentis commodo est , ei
 servire absque consolatione ; verùm & mer-
 ces abundantior erit. Etenim servus qui cœ-
 lo nubilo, pluvioque in vinea Domini sui la-
 borare potè pergit , multò ampliùs meretur
 illo , qui cœlo dumtaxat sereno laborat ; ita
 prorsus agitur circa laborem orationis , in
 quo proinde solari nos debemus eâ fide cer-
 tissimâ , fore videlicet , ut molestiam no-
 stram fructus ingens excipiat. Quod si verò
 molestia ista in semetipsa nobis displiceat,
 saltem placere nobis debet ex
 eo, quod à Deo pro-
 cedat.